



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 91/11
28.12.2011. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Н.Ш, због кривичног дела превара из члана 208. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 986/11 од 21.12.2011. године, подигнутом против правноснажних решења Апелационог суда у Београду Кж1 2818/10 од 01.04.2010. године и Основног суда у Шапцу К. 48/11 од 16.03.2011. године (са исправком од 22.03.2011. године), у седници већа одржаној 28.12.2011. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 986/11 од 21.12.2011. године као основан, па се УКИДАЈУ правноснажна решења Апелационог суда у Београду Кж1 2818/10 од 01.04.2010. године и Основног суда у Шапцу К. 48/11 од 16.03.2011. године (са исправком од 22.03.2011. године) и предмет враћа Апелационом суду у Београду на поновно одлучивање о изјављеној жалби.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Шапцу К. 923/2007 од 13.10.2008. године, окр. Н.Ш. оглашен је кривим због кривичног дела преваре из члана 208. став 1. КЗ за које дело му је изречена условна осуда тако што је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се казна неће извршити ако окривљени у периоду од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног, Окружни суд у Шапцу је поводом те жалбе а по службеној дужности решењем Кж 883/08 од 12.12.2008. године укинуо првостепену пресуду и предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење.

У поновљеном поступку Основни суд у Шапцу је пресудом К 47/10 од 09.02.2010. године окр. Н.Ш. огласио кривим за кривично дело из члана 208. став 1. КЗ и изрекао му условну осуду тако што је утврдио казну затвора у

трајању од три месеца која се неће извршити ако окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело и ако у периоду од шест месеци исплати оштећеном целокупан износ потраживања.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног, Апелациони суд у Београду је поводом жалбе а по службеној дужности решењем Кж1 2818/10 од 01.04.2010. године укинуо првостепену пресуду и предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење.

Након што су списи предмета достављени Основном суду у Шапцу, тај суд је донео решење К 48/2011 од 16.03.2011. године, са исправком од 22.03.2011. године, којим се огласио стварно ненадлежним за даље поступање у кривичном предмету окр. Н.Ш. и одредио да се предмет, након правноснажности решења, уступи Апелационом суду у Београду као стварно надлежном суду.

Председник већа – судија Апелационог суда у Београду поднеском Кр 83/11 од 25.05.2011. године покренуо је поступак за решавање сукоба надлежности између тог суда и Основног суда у Шапцу, а Врховни касациони суд је решењем Кс 53/11 од 20.06.2011. године одбацио предлог председника већа судије Апелационог суда у Београду за решавање сукоба надлежности.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз 986/11 од 21.12.2011. године против решења Апелационог суда у Београду Кж1 2818/10 од 01.04.2010. године, због повреде одредаба кривичног поступка из члана 385. став 2. ЗКП и против решења Основног суда у Шапцу К 48/11 од 16.03.2011. године (са исправком од 22.03.2011. године) због повреде одредаба кривичног поступка из члана 37. став 1. ЗКП у вези члана 22. став 1. Закона о уређењу судова, с предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев, укине решења Апелационог суда у Београду и Основног суда у Шапцу и предмет врати другостепеном суду ради доношења одлуке у смислу члана 385. став 2. ЗКП.

Врховни касациони суд је поступио у смислу члана 422. став 2. и 3. ЗКП и одржао седницу већа, у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев за заштиту законитости подигнут, па је, по оцени навода у захтеву, нашао:

Основано се у захтеву за заштиту законитости указује да је решењем Апелационог суда у Београду Кж1 2818/10 од 01.04.2010. године повређена одредба члана 385. став 2. ЗКП, а да је решењем Основног суда у Шапцу К 48/11 од 16.03.2011. године повређена одредба члана 37. став 1. ЗКП у вези члана 22. став 1. Закона о уређењу судова.

Одредбом члана 385. став 2. ЗКП прописано је да ће другостепени суд, уколико је у истом предмету већ једанпут укинута првостепена пресуда, у седници већа или након одржаног претреса донети одлуку, при чему не може укинути побијану пресуду и упутити предмет првостепеном суду на поновно суђење. Наведена одредба, дакле, прописује процесну забрану двоструког

укидања пресуде и враћања првостепеном суду самим тим и ограничење у поступању другостепеног суда, па је у конкретној процесној ситуацији другостепени суд био дужан да у смислу одредаба члана 377. став 1. до 5. ЗКП, а затим одредаба члана 378. и 379. ЗКП одржи претрес или да у седници већа донесе мериторну одлуку поводом изјављене жалбе. Како другостепени суд то није учинио већ је првостепену пресуду укинуо, то је решењем Кж1 2818/10 од 01.04.2010. године, повређен закон - одредба члана 385. став 2. ЗКП, на штету окривљеног јер он има право на суђење у разумном року и да одлуку донесе законом одређени суд, а то је у овом случају Апелациони суд у Београду.

Основни суд у Шапцу доношењем решења К 48/11 од 16.03.2011. године, са исправком од 22.03.2011. године, којим се огласио стварно ненадлежним за поступање у кривичном предмету против окр. Н.Ш. због кривичног дела из члана 208. став 1. КЗ повредио је одредбу члана 22. став 1. Закона о уређењу судова, која прописује да основни суд у првом степену суди за кривична дела за која је као главна казна предвиђена новчана казна или казна затвора до десет година. Основни суд је, дакле, несумњиво стварно надлежан за суђење у првостепеном кривичном поступку за кривично дело преваре из члана 208. став 1. КЗ, па се Основни суд у Шапцу није могао на основу одредбе члана 37. став 1. ЗКП огласити стварно ненадлежним за вођење кривичног поступка за кривично дело из члана 208. став 1. КЗ и предмет уступити Апелационом суду као другостепеном, јер се пред другостепеним судом (чл.377. ЗКП-претрес пред другостепеним судом) не може водити првостепени поступак. Чињеница је да је доношењу тог

решења претходио пропуст другостепеног суда који је поступио супротно одредби члана 385. став 2. ЗКП, међутим, првостепени суд, у таквој процесној ситуацији за доношење таквог решења није имао основа у закону, већ је имао могућност само да поднесе надлежном тужиоцу иницијативу за подизање захтева за заштиту законитости којим се једино могла испитати законитост одлуке Апелационог суда у Београду.

Због учињених повреда закона било је нужно укинути правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости подигнут, па је Врховни касациони суд, уважењем поднетог захтева укинуо правноснажна решења Апелационог суда у Београду Кж1 2818/10 од 01.04.2010. године и Основног суда у Шапцу К 48/11 од 16.03.2011. године с тим да се предмет враћа Апелационом суду у Београду, на поновно одлучивање о жалбама изјављеним против првостепене пресуде.

Из изнетих разлога, на основу члана 425. став 1. ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник

Председник већа

Драгана Вуксановић,с.р.

судија

Бата Цветковић,с.р.